

Arrest

nr. 117 687 van 27 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 september 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 14 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. TORFS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker is van Egyptische nationaliteit.

Op 30 juli 2009 diende verzoeker een aanvraag in tot machtiging van verblijf overeenkomstig artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) omwille van zijn medische problematiek.

Op 2 oktober 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 15 december 2009 verklaarde verweerder de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk. Een attest van immatriculatie model A werd afgeleverd in afwachting van een beslissing ten gronde.

Op 10 februari 2010 besliste de gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis, ingediend op 2 oktober 2009, niet in overweging te nemen.

Op 15 april 2010 diende verzoeker nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 19 januari 2011 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 20 april 2011 diende verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 14 juli 2011 werd de aanvraag tot het bekomen van een arbeidskaart C in hoofde van verzoeker afgewezen.

Op 29 juni 2012 verklaarde verweerder de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond. Het attest van immatriculatie werd ingetrokken.

Op 5 november 2012 werd de aanvraag tot het bekomen van een arbeidskaart C in hoofde van verzoeker andermaal afgewezen.

Op 7 november 2012 liet verweerder aan verzoeker weten dat aan de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 20 april 2011, geen gevolg kan worden gegeven gezien ze geen handtekening van de advocaat bevatte.

Op 1 juli 2013 diende verzoeker te Leuven een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, in de hoedanigheid van student overeenkomstig artikel 58 van de vreemdelingenwet.

Op 6 september 2013 nam verweerder de beslissing tot verwerping van die aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Dit is thans de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 01/07/2013 bij de burgemeester van Leuven door [...], in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, wordt verworpen.

Overwegende dat betrokkene in het bezit is van een attest van immatriculatie, op basis van een procedure opgestart op basis van art. 9 ter van de vreemdelingenwet, waarvan de geldigheid verstreken is sinds 02.10.2012.

Overwegende dat betrokkene op 01.07.2013 bij de burgemeester van Leuven een aanvraag indient om gemachtigd te worden op basis van het statuut van niet-EU student; dat betrokkene aldus laatstgenoemde aanvraag heeft ingediend in onregelmatig verblijf.

Overwegende dat de buitengewone omstandigheden bedoeld in artikel 9 bis van de wet van 15.12.1980 deze zijn die de verzoeker verhinderen de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf als niet-EU student in te dienen bij de daartoe bevoegde Belgische diplomatieke post, in casu de Belgische diplomatieke post te Cairo. Het feit dat betrokkene aanhaalt niet terug naar zijn land te willen gaan om een visum aan te vragen aangezien hij hier cursussen, seminaries en conferenties dient bij te wonen en hij voor het behalen van een doctoraat de volle concentratie nodig heeft, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen. Bovendien legt betrokkene geen blanco uittreksel uit het strafregister van het laatste land van verblijf voor. Derhalve wordt de aanvraag van betrokkene verworpen.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in de syntheseseminarie de schending aan van de motiveringsplicht voortvloeiende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 9bis, 58 en 62 van de vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

“Een aanvraag tot verblijfsmachtiging kan worden ingediend tijdens een illegaal verblijf wanneer er buitengewone omstandigheden zijn die verhinderen dat de aanvraag in het thuisland zou worden gedaan. Verzoeker begon met zijn doctoraatsstudie aan de Vrije Universiteit Brussel dd. 17.09.2012. Op dat moment was hij in het bezit van een attest van immatriculatie. Tijdens de jaren hiervoor heeft hij eveneens verschillende cursussen behaald waaronder enkele nodig opdat met de doctoraatsstudies zou kunnen gestart worden. Gedurende deze studies was hij steeds in legaal verblijf in België. Verzoeker is nu aan het laatste jaar begonnen. Zijn begeleider Prof. R. G. stelt dat zijn aanwezigheid in België tijdens dit stadium van zijn studies ten zeerste is aanbevolen. (stuk 5).

Schending artikel 9bis en 58 Vw:

Indien verzoeker de aanvraag in zijn land van herkomst zou moeten indienen, verliest hij zeker 1 volledig academiejaar zodat hij zich redelijkerwijze kan beroepen op buitengewone omstandigheden, mogelijkheid die door artikel 9bis Vw. wordt geboden.

Naar analogie: R.v.St. nr. 99.393, 2 oktober 2001, Rev.dr.étr. 2001, afl. 116, 737; <http://www.raadvst-consetat.be> (5 juli 2002)

De aanvraag tot verblijfsvergunning was gegrond op art. 9, lid 3 Vreemdelingenwet en hierin werden argumenten ingeroepen op grond van de socio-professionele integratie van de verzoekster, en meer bepaald de studies die zij had ondernomen, haar vooruitzichten op een loopbaan en haar sociale integratie geïllustreerd door talrijke relaties gevormd tussen vrienden en medestudenten. De aangevochten akte tot verwerping van de aanvraag tot verblijfsvergunning wordt enkel gemotiveerd door verwijzing naar de inkomsten waarover zij beschikt. Een dergelijke motivering zou toereikend kunnen zijn in de hypothese van een aanvraag tot verblijfsmachtiging als student, gegrond op art. 58 Vreemdelingenwet, maar niet ter ondersteuning van een vergunning aangevraagd in toepassing van art. 9. Bovendien maakt de motivering van de aangevochten akte geen enkele verwijzing naar de door de verzoekster in haar aanvraag uiteengezette argumentatie. Het middel is ernstig.

De onmiddellijke uitvoering van de aangevochten akte riskeert een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel te berokkenen door de onderbreking van de studies van de verzoekster, ingeschreven in het laatste jaar van een driejarige cyclus.

Schending artikel 9bis en 58 Vw: onstabiele en uiterst gevaarlijke situatie in gans Egypte - Caïro

De buitengewone omstandigheden dienen te worden beoordeeld op het moment van de beslissing (06.09.2013).

Uit het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken staat het volgende te lezen (stuk 6).

Op 14 augustus 2013 werd de noodtoestand uitgeroepen over het hele land. Deze maatregel breidt de macht van leger en politie uit om de openbare orde en veiligheid te vrijwaren. In 14 gouvernoraten (Cairo, Giza, Alexandria, Suez, Ismailia, Assiut, Sohag, Beni Suef, Minya, Qena, Beheira, Fayoum, Zuid-Sinai - behalve Sharm el Sheikh - en Noord-Sinai) is een avondklok ingesteld tussen 24.00 en 05.00 uur, behalve op vrijdag waar de avondklok ingaat vanaf 19.00 uur. Op 5 september 2013 werd een bomaanslag gepleegd tegen het konvooi van de Minister van Binnenlandse Zaken. Het veiligheidsrisico blijft hoog en de situatie onstabiel. (eigen onderlijning).

Verweerster heeft haar beslissing minstens onzorgvuldig genomen (1 dag na de aanslag) daar algemeen geweten is dat de situatie in Egypte uiterst gevaarlijk is.

Er kan niet getwijfeld worden aan het feit dat indien verzoeker de aanvraag bij de bevoegde diplomatieke post zou indienen, hij hierbij minstens bijzondere moeilijkheden zou ondervinden.

Deze bijzondere moeilijkheden dienen als uitzonderlijke omstandigheden te worden aanzien in de zin van artikel 9, lid 3 en 58 lid 3 Vreemdelingenwet. Hieromtrent bestaat voldoende rechtspraak:

R.v.St. (15e k.) nr. 105.423, 9 april 2002, <http://www.raadvst-consetat.be> (4 augustus 2003); A.P.M. 2002 (samenvatting), afl. 5,96; Rev.dr.étr. 2003 (samenvatting), afl. 123,291.

De bijzondere moeilijkheden waarmee men af rekenen heeft bij het indienen van een aanvraag om verblijfsvergunning bij de bevoegde diplomatieke post of het gebrek aan een dergelijke post binnen een redelijke omtrek kunnen uitzonderlijke omstandigheden vormen in de zin van dit art. 9, lid 3 en 58, lid 3 Vreemdelingenwet.

R.v.St. nr. 103.146, 4 februari 2002 <http://www.raadvst-consetat.be> (31 juli 2002); Rev.dr.étr. 2002, afl. 117,129.

De 'uitzonderlijke omstandigheden' bedoeld door art. 9, lid 3 Vreemdelingenwet waarnaar art. 58, lid 3 van dezelfde wet verwijst voor vreemdelingen die in België studeren zijn alle omstandigheden die de tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de nodige formaliteiten te vervullen voor het indienen van een aanvraag tot verblijfsvergunning, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken.

Art. 9, lid 3 Vreemdelingenwet, dat afwijkt van de regel die zegt dat een verblijfsvergunning voor België moet worden gevraagd in het land van oorsprong, is door de wetgever gewild om tegemoet te komen aan 'alarmerende toestanden die op een menswaardige manier dienen te worden behandeld'.

Er dient in dit opzicht opgemerkt dat het begrip 'uitzonderlijke omstandigheden' deze laatste jaren langs de ene kant aan zekerheid heeft verloren en aan de andere kant aan soepelheid heeft gewonnen in het voordeel van de verzoekers zelf.

Verweerster schendt de materiële motiveringsverplichting door te stellen:

Het feit dat betrokkene aanhaalt niet terug naar zijn land te willen gaan om een visum aan te vragen aangezien hij hier cursussen, seminaries en conferenties dient bij te wonen en hij voor het behalen van een doctoraat de volle concentratie nodig heeft, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België kunnen rechtvaardigen.

De buitengewone omstandigheden (uiterst gevaarlijke situatie in Egypte, gebrek aan toegang tot de diplomatieke post, bijzondere moeilijkheden om in Cairo überhaupt een visumaanvraag te kunnen indienen, het onnodig onderbreken van een studiejaar aan de universiteit) zijn in casu aangetoond.

Zie tevens: R.v.St. nr. 76.819, 6 november 1998, <http://www.raadvst-consetat.be> (25 juni 2000); A.P.M. 1998 (samenvatting), 253.

De bestreden beslissing schendt art. 9, lid 3 Vreemdelingenwet door te overwegen dat het zeer lange verblijf van verzoeker in België (meer dan 13 jaar), de studies die hij heeft gevolgd aan verschillende universiteiten, de omstandigheid dat hij alhier een zelfstandige bedrijfsactiviteit uitoefent en houder is van een beroepskaart, geen buitengewone omstandigheden uitmaken die de aanvraag tot voorlopig verblijf op het grondgebied van het Rijk zouden kunnen rechtvaardigen.

Schending artikel 58, 4° Vw: een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden en wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

De wet verwijst duidelijk naar een misdaad of wanbedrijf. In casu werd verzoeker veroordeeld voor het rijden zonder tramticket.

Dit is een overtreding, zodat er geen sprake is van een door hem begane misdaad of wanbedrijf."

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregels en het feit dat verzoeker zijn aanvraag heeft ingediend in onregelmatig verblijf, dat hij geen *blanco* strafregister heeft voorgelegd en dat de door verzoeker opgegeven buitengewone omstandigheden niet als dusdanig kunnen worden aangenomen en niet rechtvaardigen dat de aanvraag in België wordt ingediend. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar

beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 58 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt :*

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.*

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard :

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.”

Verzoeker meent dat er wel degelijk voldoende buitengewone omstandigheden zijn die rechtvaardigen dat hij zijn aanvraag in België mag indienen. Hij verwijst naar een stuk van Prof. B.G. die stelt dat zijn aanwezigheid in dit stadium van de studies ten zeerste is aanbevolen. Hij voert aan dat hij, indien hij zijn aanvraag in zijn herkomstland zou moeten indienen, hij zeker een volledig academiejahr zou verliezen en verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad van State. Zijn tweede argument heeft betrekking op de onstabiele en volgens hem uiterst gevaarlijke situatie in geheel Egypte en Caïro in het bijzonder. In deze verwijst verzoeker naar het bij zijn verzoekschrift gevoegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken waaruit blijkt dat de dag voor de bestreden beslissing een bomaanslag werd gepleegd. Verzoeker meent dat verweerder uiterst onzorgvuldig heeft gehandeld daar “algemeen geweten” is dat de situatie in Egypte uiterst gevaarlijk zou zijn. Vervolgens voert hij tevens aan dat hij een gebrek zou hebben aan toegang tot de diplomatieke post of dat hij bijzondere moeilijkheden zou ondervinden om in Caïro überhaupt een visumaanvraag te kunnen indienen.

Op 1 juli 2013 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet waarbij hij het volgende stelde:

“ik wil graag hier blijven studeren. Sommige cursussen moet ik volgen en hiervoor seminaries bijwonen en naar conferenties gaan in het buitenland. Ik wil niet terug gaan naar mijn land om een visum aan te vragen aangezien ik deze cursussen moet bijwonen. Voor een doctoraat te behalen heb ik hiervoor de volle concentratie nodig.”

Bij zijn aanvraag voegde verzoeker een kopie van zijn paspoort toe, een inschrijvingsgetuigschrift aan de VUB waarbij wordt aangegeven dat verzoeker is ingeschreven is in het academiejaar 2012-2013 voor “doctor in economics – diplomacontract –voltijds” en dat het academiejaar loopt van 17 september 2012 tot 12 september 2013, een medisch attest, loonstroken van de garant en een tenlasteneming.

Artikel 58 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoeker bij zijn aanvraag onder meer een getuigschrift dient te voegen waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker dit getuigschrift niet heeft gevoegd aan zijn aanvraag. Aldus kon verweerder redelijkwijze stellen dat *“bovendien (...) betrokkene geen blanco uittreksel uit het strafregister van het laatste land van verblijf voor(legt)”*.

Het betoog van verzoeker dat het nemen van de tram zonder tramticket, geen misdaad of wanbedrijf is zoals vermeld in het betreffende wetsartikel, maar enkel een overtreding, doet geen afbreuk aan het voormelde.

Evenwel bepaalt artikel 58 van de vreemdelingenwet dat *“Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.”* Aldus blijkt dat het niet neerleggen van een dergelijk getuigschrift niet automatisch leidt tot de verwerping van de aanvraag. *In casu* heeft verweerder zich niet beperkt tot dit motief doch heeft hij ook onderzocht of verzoeker aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat als algemene regel geldt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd. De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het indienen van zijn aanvraag van 1 juli 2013 onder buitengewone omstandigheden enkel heeft vermeld dat hij sommige cursussen hier moet volgen, seminaries moet bijwonen en naar conferenties moet gaan in het buitenland. Hij vervolgde nog dat hij niet naar zijn land wil teruggaan om een visum aan te vragen aangezien hij cursussen moet bijwonen en zijn volle concentratie nodig heeft om een doctoraat te behalen. Nergens heeft verzoeker in deze melding gemaakt van de veiligheidssituatie in Egypte of van het feit dat hij een volledig academiejaar zou verliezen, noch van het feit dat hij geen toegang zou hebben tot de diplomatieke post of bijzonder moeilijkheden zou ondervinden om in Caïro een visumaanvraag in te dienen.

De Raad dient zich bij de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing te plaatsen op het ogenblik van de bestreden beslissing en kan enkel rekening houden met elementen die op dat ogenblik voor verweerder voorlagen. Daar verweerder pas in het kader van het huidig geschil argumenten aangaande de veiligheid en gebrekkige toegankelijkheid van de diplomatieke post aanhaalt en stelt dat hij een volledig academiejaar zal moeten missen, kan het verweerder niet ten kwade worden geduid hier geen rekening mee te hebben gehouden. Bijgevolg is het hele betoog van verzoeker aangaande de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst en aangaande het gebrek aan toegankelijkheid tot de diplomatieke post, alsook aangaande het verlies van een volledig academiejaar, niet dienstig aangezien het niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Zo verzoeker meent dat deze

omstandigheden hem beletten om een aanvraag in te dienen in zijn land van herkomst staat het hem vrij een nieuwe gemotiveerde en gestaafde aanvraag in te dienen bij verweerder.

Verzoeker verwijst eveneens naar een arrest van de Raad van State waarin deze van mening was dat een persoon met 13 jaar verblijf in België, met studies aan verschillende universiteiten in ons land, als beoefenaar van een zelfstandige bedrijfsactiviteit en als houder van een beroepskaart zich wel in buitengewone omstandigheden bevond die de aanvraag in België rechtvaardigden. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker zich niet in een gelijkaardige situatie bevindt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch van de artikelen 9bis en 58 van de vreemdelingenwet worden aangenomen.

Verzoeker voert eveneens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Dit beginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker licht dit onderdeel van zijn middel toe door te wijzen op het attest van Prof. B.G. die stelt dat zijn aanwezigheid in België tijdens dit stadium van de studies ten eerste is aanbevolen. Dit stuk lag evenwel niet voor op het ogenblik van de bestreden beslissing. Verzoeker ziet tevens een onzorgvuldigheid in het feit dat verweerder daags na een bomaanslag in Egypte toch de bestreden beslissing heeft genomen, terwijl het algemeen geweten zou zijn dat het in Egypte uiterst gevaarlijk is en hij bijzondere moeilijkheden zou ondervinden om zijn aanvraag bij de bevoegde diplomatieke dienst in te dienen.

Zoals verweerder in de nota opmerkt, komt het aan verzoeker toe diens aanvraag echter zorgvuldig voor te bereiden en op eventuele gevaarlijke situaties of bijzondere moeilijkheden inzake toegang tot de diplomatieke post te wijzen. De Raad meent ook dat de situatie in Egypte niet dermate is dat het een algemeen bekend feit zou zijn dat de situatie in geheel Egypte uiterst gevaarlijk zou zijn of dat er niet zou getwijfeld kunnen worden aan bijzondere moeilijkheden voor verzoeker om diens aanvraag bij de bevoegde diplomatieke dienst in te dienen.

De Raad meent dan ook dat verzoeker niet kan hardmaken dat verweerder bij het nemen van de beslissing niet met alle gegevens in het dossier en alle daarin vervatte dienstige stukken heeft rekening gehouden. Noch is aangetoond dat de beslissing niet zorgvuldig is voorbereid of stoelt op verkeerde feitenvinding. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht is niet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU